

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4502/2021
24.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца–противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Павле Јоцковић, адвокат из ..., против тужених– противтужилаца малолетног ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, издржавања и уређења личних односа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 120/21 од 31.03.2021. године, у седници већа од 24.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 120/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П2 298/20 од 14.01.2021. године, ставом првим изреке малолетни син парничних странака ББ, поверен је на самостално вршење родитељског права мајци ВВ. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да на име доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно 12.000,00 динара од 02.07.2020. године до исплате, док је заостале рате дужан платити одједном. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да на име накнаде за издржавање малолетног тужиоца од рођења детета па до подношења тужбе мајци детета туженој ВВ исплати укупно 75.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2020. године као дана подношења тужбе па до исплате, а преко досуђеног износа до траженог износа од 90.000,00 динара захтев противтужиле је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке уређен је начин одржавања личних односа тужиоца са малолетним дететом на начин наведен овим делом изреке. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 120/21 од 31.03.2021. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је одбијен противтужбени захтев да се противтужени обавезе да на име регреса дечијег издржавања исплати противтужилци 75.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2020. године до исплате.

Против другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. ЗПП важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни ББ рођен је ...2019. године, у емотивној вези тужиоца и тужене, која је трајала непуних годину дана и окончана је пре рођења малолетног детета. Тужилац је ...2020. године признао очинство и долазио да дете посећује након његовог рођења. Малолетни ББ од рођења живи са мајком у ... и има потребе уобичајене за тај узраст. Тужена је запослена као ... и са дететом живи код свог оца. Тужилац остварује приходе од бављења ..., по занимању је ... техничар, није у сталном радном односу, и живи код својих родитеља у ... . Утврђено је да је минимална сума издржавања 27.000,00 динара. Родитељи су постигли договор да тужилац на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно 12.000,00 динара почев од подношења тужбе 02.07.2020. године. Тужени није доприносио издржавање детета до доношења пресуде у овој парници. Надлежни центар за социјални рад се изјаснио да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права и предложен је модел одржавања личних односа са оцем, који је усвојен нижестепеним пресудама. Ревизијом тужених побија се другостепена пресуда којом је првостепена пресуда преиначена и одбијен противтужбени захтев за исплату износа од 75.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом на име регреса за издржавање малолетног детета од момента његовог рођења па до подношења тужбе.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је преиначена првостепена пресуда и противтужбени захтев у наведеном делу одбијен као неоснован.

Према члану 165. став 1. Породичног закона, лице које је фактички давало издржавање, а није имало правну обавезу, има право на накнаду од лица које је по овом закону било дужно да даје издржавање.

Правилан је закључак другостепеног суда да се наведена законска одредба не односи на родитеље детета, који имају законску обавезу његовог издржавања, већ право на регрес за дато издржавање припада трећим лицима која су фактички давала издржавање, која на то немају законску обавезу, а тужена као мајка нема право на накнаду за дато издржавање према оцу детета. Зато је правилно у овом делу првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован противтужбени захтев.

Ревизијом тужених неосновано се указује да је требало применити став 2. члана 165. Породичног закона, којим је прописано да ако је више лица истовремено било дужно да даје издржавање, њихова обавеза је солидарна. Међутим, ова одредба се не може применити на конкретни случај, јер се односи на солидарну обавезу лица која су била дужна да дају издржавање на исплату регреса лицу које је фактички давало издржавање иако за то није имало законску обавезу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић